

14/26 май, четвъртък. Въ канцеларията говорих доста дълго съ Вацова. Предложението направило лошо впечатление и у умъренитѣ, за конституцията нито дума. Лошъ слогъ, виждало се, каза, веднага, че не било редактирано отъ мене. Славейковъ и Каравеловъ ужъ нѣмали нищо противъ това, че азъ управлявамъ просвѣтата, обаче мислятъ, каже, че и азъ съмъ взималъ участие „въ дворцовитѣ сплетни“. Славейковъ ужъ ме „обожавалъ“; казахъ на Вацова да му предложи 2,000 фр. хонораръ за неговитѣ 17 коли поговорки. Азъ съмъ днесъ боленъ, нервни болки въ лицето и жбигитѣ; пакъ мисля за заминаване отъ това мизерно блато. Въ Пловдивъ, пише Вазовъ, съ нетърпение очаквали Списанието на Книжовното дружество, ала тамъ сега всичко било съсрѣдоточено въ партийни раздори; нѣмаме още телеграми за недѣлнитѣ избори. Вацовъ познавалъ Вазова отъ едnodневно познанство презъ ваканцията на 1876 г. въ София, дошълъ отъ Загребъ като ученикъ отъ VI класъ на реалката; Вазовъ билъ терджуманинъ при желѣзницата. Тѣ образували тукъ весело дружество „шозовци“ (chose), Вацовъ билъ „шозсчето“. Отъ това време били приятели. Спасъ искалъ да го замъкне за една година въ Загребъ, поне като „волнослушатель“. — Въ канцеларията при мене дойде единъ дяконъ самоковецъ Антимъ Върбановъ, училъ се въ Одеса, съ препоръжка отъ екзарха; иска да учителствува. — И единъ, не щете ли, пжтуващъ пѣвецъ чехъ, помощникъ учителъ, дошълъ пеша. — Дъждовно време, пороища. — Подиръ пладне въ мое отсъствие сж дохаждали у дома Lascelles и De Martino. — Бѣхъ въ аптеката на Странски, И той е „foudroyé“ [гръмнатъ] отъ условията, много, каже, жестоки. — Подиръ пладне отидохъ у генерала. Не е доволенъ mit der Redaction und Fassung des Schreibens [отъ редакцията и формата на писмото]. Ала въ края на краищата, каже, това нѣма значение, хората всѣкога ще викатъ. Че тамъ нищо се не споменувало за договоритѣ и бюджетитѣ, които трѣбва да се предлагатъ на Събранието, разбирало се отъ само себе си. Икономовъ, каже, наистина е далъ оставка, като се уплашилъ отъ военитѣ комисари, ала генералътъ казалъ на неговитѣ Gesinnungs-genossen [съмишленици] да го вразумятъ. За необходимитѣ нѣща следъ консолидирането на работитѣ, главно правосъдието. — Балабановъ ходилъ да прави посещения у всички дипломатически агенти, le grand homme d'état [голѣмиятъ държавникъ]. — Ремлингенъ билъ въ Кула и уволнилъ тамъ веднага околийския началникъ, като му смъкналъ униформата. До сега сж уволнени 3 префекта, въ Видинъ, Рахово, Ловечъ, па и въ Враца. — Хората, каже, сж си загубили ума, сегашниятъ руски царъ билъ неприятелъ на нѣмцитѣ, нарочно ужъ „тикналъ“ княза въ тази работа, за да го изпждѣлъ отъ тука. Други пъкъ разправяли, че княза го оби-